

இந்த துக்கமான உலகத்தில் எந்த ஓர் ஆசையும் வைக்கக் கூடாது. சுகமான உலகத்திற்குச் செல்வதற்காக தன்னுடைய சம்ஸ்காரங்களை தெய்விகமானதாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். (மாதேஸ்வரி அவர்களின் மகாவாக்கியங்கள் - 24.04.1965)

பாடல் : யாரோ என்னை தன்னுடையவராக்கி எனக்கு புன்சிரிப்பு சிரிக்கக் கற்றுத் தந்துள்ளார்.....

ஒன்று புன்சிரிப்பு சரிப்பதற்கான உலகம். மற்றது அழுவதற்கான உலகம். இப்போது எங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்? அழுகையின் உலகத்தின் இறுதி மற்றும் புன்சிரிப்பின் அல்லது சுகத்தின் உலகத்தினுடைய கன்று (நாற்று) இப்போது நடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இருப்பது சங்கமயுகம். ஆனால் இப்போது அந்த சுகத்தின் உலகத்திற்காகப் புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நமது கவனம் முழுவதும் அதன்மீது உள்ளது. இப்போது இந்த அழுகின்ற உலகம் அல்லது துக்கத்தின் உலகத்தில் எந்த ஒரு பணம், செல்வத்தின் ஆசை, பதவியின் ஆசை, மதிப்பு-கௌரவத்தின் எந்த ஒரு விஷயத்தின் ஆசையும் வைக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் இப்போதோ அனைத்திலும், பணம்-செல்வத்திலும் கூட அழுகை தான் அல்லது துக்கம் தான். இந்த உலகத்தில் பிராப்தி (பலன்) என நம்மால் எண்ணப்படுகின்ற எதிலும் சுகம் இருக்கவில்லை. அதனால் பாபா சொல்கிறார், நான் உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள புன்சிரிப்பின் அல்லது சுகத்தின் உலகத்திற்குச் செல்வதற்காக தங்களின் சம்ஸ்காரங்களை அதற்கேற்றபடி மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். பாருங்கள், ஓவியர்கள் கூட தேவதைகளின் முகத்தை மிக நல்ல புன்சிரிப்புடன் கூடியதாக உருவாக்குகின்றனர். அவர்களின் முகத்தில் பவித்திரதா, தெய்விகத் தன்மை முதலியவற்றைக் காட்சிப் படுத்துகின்றனர். ஆக, நாம் இப்போது அதே சம்ஸ்காரங்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளோம், அல்லது தாரணை செய்து கொண்டுள்ளோம். அங்கே எந்த ஒரு துக்கத்தின் அடையாளமும் இருக்காது. அங்கே ஒருபோதும் அழ வேண்டியிருக்காது. ஏனெனில் பாபா சொல்கிறார், இப்போது அதிகம் அழுது விட்டீர்கள், அதிக துக்கம் அடைந்து விட்டீர்கள், அதாவது துக்கத்தின் உலகத்தில் அநேகப் பிறவிகள் எடுத்து அனுபவித்து விட்டீர்கள். இப்போது அந்த இரவு முடிவடைந்து பகலோ வரும் இல்லையா? ஆக, இந்த இரவு அதாவது துக்கத்தின் தலைமுறைகள் இப்போது முடிவடைகின்றன. இப்போது சுகத்தின் தலைமுறை ஆரம்பமாகின்றது. ஆகவே அந்த சுக உலகத்தின் அஸ்திவாரத்தை இங்கே அமைக்க வேண்டும். அதனால் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அஸ்திவாரம் அமைந்தது என்றால் அமைந்தது தான். அமைக்கவில்லை என்றால் சதா காலத்திற்கும் மீண்டும் அந்த சுகத்தினை அடைவதில் இருந்து வஞ்சிக்கப் பட்டவர்களாக ஆகி விடுவோம். அது பாடப்பட்டும் உள்ளது, மனித ஜென்மம் அரிதிலும் அரிதானது என்று. அது எந்த ஜென்மத்திற்காக? இந்த ஜென்மத்திற்காகத் தான் சொல்லப் பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் ஜென்மங்களோ நமக்கு நிறைய உள்ளன. ஆனால் அனைத்திலும் மகத்துவம் வாய்ந்தது இந்த ஜென்மமாகும். ஏனென்றால் இப்போது நாம் நமது உயர்ந்த தலைமுறைக்கான அஸ்திவாரத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அநேகர் நினைக்கின்றனர், மனிதப் பிறவி 84 லட்சம் பிறவிகளுக்குப் பிறகு தான் கிடைக்கிறது என்று. அதனால் புரிந்து கொண்டுள்ளனர், இந்த மனித ஜென்மம் மிகவும் கிடைத்தற்கரிய ஒன்று என்று. இந்த 84 பிறவிகளுக்குப் பிறகு தான் சுகத்திற்கான பிறவி கிடைக்கின்றது. ஆனால் அப்படி நடக்குமானால் மனிதர்கள் அனைவருமே சுகமாக இருக்க வேண்டும். பிறகு இவ்வளவு துக்கத்தை ஏன் அனுபவிக்கின்றனர்? மனிதர்களோ, மனித ஜென்மத்தில் தான் தங்களுடைய ஜென்மத்தை எடுத்து என்ன துக்கம் அல்லது சுகம் உள்ளதோ, அல்லது என்னென்ன கர்மங்களின் கணக்கு உள்ளதோ, அவற்றை அனுபவிக்க வேண்டும். மற்றப்படி ஏதாவது மிருகம், பறவை, பிராணி அல்லது தாவரம் முதலியனவாக மனிதர்கள் ஆகின்றனர் என்பது கிடையாது. அனைத்து விஷயங்களும் இப்போது புத்தியில் உள்ளது, அதாவது மனிதர்கள் தங்களின் கர்மக் கணக்கை மனித ஜென்மத்தில் தான் அடைய வேண்டும். மேலும் இதையும் அறிந்துள்ளோம். அதாவது மனிதர்களுக்கு அதிக பட்சம் 84 பிறவிகள் தான் உள்ளன. மற்றப்படி எவ்வளவு காலத்திற்குப் பின்னால் வருகிறார்களோ, அவர்களின் பிறவிகளும் கூடக் குறைவாகவே இருக்கும். ஆக, இந்த அனைத்துக் கணக்கும் இப்போது புத்தியில் உள்ளது. அந்தக் கணக்கின் அனுசாரம் தான் நாம் அறிந்து கொண்டுள்ளோம், நமக்கு இப்போது இது கடைசிப் பிறவி. இதில் இப்போது நாம் புதிய தலைமுறை அல்லது சுகத்தின் அநேகப் பிறவிகளின் பிராலப்தத்தை (பலனை) உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அதனால் தான் இந்தப் பிறவிக்கு மகிமை உள்ளது-இந்தப் பிறவி அனைத்தையும் விட உயர்ந்தது. ஏனென்றால் இதில் நாம் உத்தமமாக ஆக முடியும். ஆக, இந்தப் பிறவியில் மிகவும் எச்சரிக்கையாக, கவனமாக இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

இந்த சமயத்தில் தான் - பரமாத்மா வந்து இப்போது நம்மை உயர்ந்தவராக ஆக்குவதற்கான பலம் தந்து கொண்டுள்ளார். ஆக, இப்போது அவரிடமிருந்து பலம் (சக்தி) கிடைக்கின்றது என்றால் அதைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிறவியில் நாமாகவே உயர்ந்தவராகி விடுவோம் என்பதெல்லாம் கிடையாது. ஆக்குபவர் எப்போது வந்திருக்கிறாரோ, அப்போது அவர் மூலமாகத் தான் ஆக வேண்டும். எப்படி ஆக வேண்டும்? அவருடைய கட்டளை அல்லது ஆணை அல்லது வழிமுறை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே, அதை ஏற்றுக் கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இப்போது அவருடைய வழிமுறை அல்லது வழிகாட்டுதல் என்ன என்பதோ நல்லபடியாக புத்தியில் உள்ளது இல்லையா? தூய்மையாக இருங்கள், யோகியாக இருங்கள் (Be Holy, Be Yogi). என்னை நினைவு செய்யுங்கள், பவித்திரமாகுங்கள். ஆக, இந்த விஷயத்தைத் தனது புத்தியில் நல்லபடியாக வைத்து அவருடைய கட்டளைப்படி தன்னை நடத்த வேண்டும். அப்போது தனது சொளபாக்கியத்தை உயர்ந்ததாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும். அதாவது அந்த சதா சுகமான உலகின் சுகத்தைப் பெற முடியும். இவையனைத்தும் கற்பனைகள் என்பது போல் புரிந்து கொள்ளவில்லையே? அது போன்ற சிந்தனைகள் வரவில்லை தானே? கற்பனை என ஏன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்? இது துக்கமான உலகம் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு தானே இருக்கிறோம்? இதுவோ கற்பனையல்ல. நடைமுறையில் உள்ளது தான். ஆக, நிச்சயமாக சுகத்தின் உலகமும் கூட நடைமுறையிலானதாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அது இல்லை, ஆனால் இருக்கத் தான் போகிறது இல்லையா? இந்த உலகம் சதா துக்கத்தினுடையதாகவே இருக்கும் என்பதோ கிடையாது தானே? இதில் சுகம் மற்றும் துக்கம் இரண்டும் உள்ளன. ஆனால் சுகத்திற்கான சமயம் என்பதும் உள்ளது. இப்போது என்ன சுகம் உள்ளதோ, இது தான் சுகம், இதுவே சொர்க்கம் என்பதும் கிடையாது. இப்படியே சுகம், துக்கம் உள்ளது என்பது கிடையாது. இப்போதைய சுகத்தை சுகம் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். எந்த சுகம் இருந்ததோ, எதில் நாம் சதா சுகமாக இருந்தோமோ, அதனுடைய அர்த்தமே வேறு. அதனால் அதை சுகம் எனச் சொல்வார்கள். இன்று கற்பனை என ஏன் புரிந்து கொள்கின்றனர்? ஏனென்றால் இன்று அது இல்லவே இல்லை. ஆனால் இதைத் தங்களின் பகுத்தறிவு மற்றும் இந்த ஞானத்தின் பலத்தினால் புரிந்து கொள்கின்றனர், அதாவது எப்போது துக்க உலகம் என்று ஒன்று உள்ளதோ அப்போது சுக உலகம் ஒன்றும் அவசியம் இருக்க வேண்டும். அநேகரோ துக்கம் வரட்டும், ஆனால் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது, நான் சுகமாக இருக்கிறேன் என்று. இப்படி ஒரு வழியை சொல்கின்றனர். அதனால் அநேகர் நினைக்கின்றனர், சுகத்திற்கான ஆசை எதுவும் வைக்கக் கூடாது என்று. இதில் இச்சா மாத்ரம் அவித்யா (ஆசை பற்றி எதுவும் அறியாத நிலை) ஆக வேண்டும். அதற்கான ஆசை ஏன் வைக்க வேண்டும்? என்ன நடக்கிறதோ, அதில் தான் சுகம் உள்ளது எனப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். பிறகு நோய் இருக்கலாம், அகால மரணம் நேர்ந்து விடலாம். இதுபோல் எந்த ஒரு விஷயமானாலும் சரி, நான் சுகமாக இருப்பதாக உங்களை நீங்களே உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இதுவோ தனது கற்பனையின் சுகமாக ஆகின்றது. இதை நடைமுறை எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். எப்படி துக்கம் நடைமுறையில் உள்ளதோ, அநேக துக்கத்தின் விஷயங்கள் நடைமுறையில் வருகின்றன. அதே போல் சுகமும் கூட நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும். ஆக, வரவேண்டிய நேரப்படி மீண்டும் அந்த சுகத்தின் உலகம் வந்தாக வேண்டும். ஆனால் அதற்கான அஸ்திவாரம் இப்போது இடப்படுகின்றது. அதற்காக நாம் இப்போது நம்முடைய கர்மங்களை உயர்ந்ததாக ஆக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இது கர்ம சேத்திரம், கர்ம பூமி. இதில் எதை விதைக்கின்றனரோ, அதை அறுவடை செய்வார்கள். இதுவும் இதனுடைய நியமமாகும். பாபா சொல்கிறார், இந்தச் சட்டத்தையோ நானே கூட உடைக்க முடியாது. நான் உலக சர்வசக்திவானாக இருந்த போதிலும் நான் விரும்பினால் ஆகாயத்தைக் கீழே கொண்டுவர முடியும், அல்லது பூமியை மேலே கொண்டு போக முடியும் என்பது இதனுடைய அர்த்தம் கிடையாது. அவர்கள் நினைக்கின்றனர், பகவானோ எதையும் செய்ய முடியும், அவர் இறந்தவர்களையும் உயிர்ப்பிக்க முடியும் என்று. ஆனால் பகவான் அல்லது சக்தியின் அர்த்தம் இதுவல்ல - அவர் பிணங்களை உயிர்த்தெழுச் செய்ய முடியும் என்பதல்ல. அதுவோ ஆத்மா சரீரத்தை விட்டாக வேண்டும். அது விஷயமே கிடையாது. அவர்களை உயிர்த்தெழுச் செய்வேனானால் அவர்கள் மீண்டும் பிணமாக ஆக மாட்டார்களா என்ன? பிறகும் ஆவார்கள். ஆக, ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் என்ன நியமம் உள்ளதோ, அதுவோ நடைபெறவே செய்யும். அதனால் இதில் எந்த ஒரு சக்தியையும் காட்டுவதற்கான விஷயம் கிடையாது.

உடல், பூமி ஐந்து தத்துவங்களானது ஒவ்வொரு தத்துவத்துக்கும் அதற்கென்று நியமம் என்பது உள்ளது. அதுவும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு யுகங்களின் அனுசாரம் தத்தமது நிலைகளில் (ஸ்டேஜ்) வருகின்றன. நில நடுக்கம் ஏற்படுகின்றது, வெள்ளங்கள் வருகின்றன, புயல் வருகின்றது. இவை அனைத்தும் நடைபெறுகின்றன. உடல், பூமி இப்போது முறை தவறிய நிலையில், தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பொருளிலும் தமோபிரதானத்தின் தன்மை உள்ளது. ஆக, இந்த அனைத்து ரகசியங்களையும் பாபா தான் புரிய வைக்கிறார் - இப்போது ஒவ்வொரு பொருளும் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கிறது. இப்போது நான்

வந்திருக்கிறேன் என்றால் ஒவ்வொரு பொருளும் சீர்திருந்துகிறது. இதற்காக நான் முதலில் மனித ஆத்மாவைச் சீர்திருத்துகிறேன். அதன் மூலம் அனைத்துப் பொருள்களும் சீர்திருந்தி விடுகின்றன. பிறகு எப்போது உலகம் சீர்திருந்தியதாக ஆகின்றதோ, அப்போது அதில் சதா சுகம் இருக்கும். பிறகு எந்த ஒரு பொருளும் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு துக்கம் கொடுக்காது. இப்போது அனைத்துப் பொருள்களினாலும் துக்கம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் புரிந்து கொள்வது, மற்றும் எந்த விதமாக சிருஷ்டியின் அல்லது இந்த உலகத்தின் சக்கரம் செல்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் - இதன் பெயர் தான் ஞானம். இந்த ஞானத்தால் தான் நான் நிறைந்திருக்கிறேன். என்னிடம் அதனுடைய முழுமையான ஞானம் உள்ளது. இந்தக் கர்மங்களின் கணக்கு எப்படி நடைபெறுகின்றது, எப்படி நம்பர்வார் வருகின்றனர், இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் நான் அறிந்துள்ளேன். அதனால் சொல்கின்றனர், ஞானத்தை எந்த ஒரு மனிதரும் யதார்த்த ரீதியில் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஏனென்றால் மனிதர்களோ, அனைவரும் இந்தச் சக்கரத்தில் வரக்கூடியவர்கள் இல்லையா? ஆக, யார் சக்கரத்தில் வரக்கூடியவர்களோ, அவர்கள் இந்த விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது. யார் சக்கரத்திற்குள் வராமல் வெளியே இருக்கிறாரோ, அவரிடம் இந்த ஞானம் அனைத்தும் உள்ளது. ஆக, பாபா சொல்கிறார், நான் தான் வந்து மீண்டும் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் அந்த ஞானம் என்னிடம் தான் உள்ளது. மற்ற அனைவராலும் மறந்து போகிறது. ஆக, அனைவருக்கும் சக்தி கொடுப்பதும் நான் தான். என்னிடம் தான் அந்த சக்தி உள்ளது. மற்ற அனைவருமோ பிறப்பு-இறப்பின் சக்கரத்தில் வந்து தங்களின் சக்தியை இழந்து விடுகின்றனர். ஆக, நான் வருகிறேன், இழந்த பலத்தைத் தருவதற்காக. இதுவே நேரடியான விஷயம். இதில் குழம்புவதற்கான விஷயமே கிடையாது. அதனால் என்னைப் பரம ஆத்மா, சர்வசக்திவான், அனைத்தும் அறிந்தவர், ஞானக்கடல்..... எனச் சொல்லி மகிமை செய்கின்றனர். இந்த என்னுடைய மகிமைகள் ஏதோ சுமமா சொல்லப் படுவதில்லை. நான் காரியம் செய்துள்ளேன், எனக்கு சில கடமைகள் உள்ளன, நான் மிக உயர்ந்த காரியத்தை இங்கே செய்துள்ளேன், அதனால் மகிமை உள்ளது. எப்படி மனிதர்களுக்கும் கூட மகிமை ஏன் ஏற்படுகிறது? காந்தி பற்றிச் சொல்கின்றனர், அவர் மிக நல்ல மனிதராக இருந்தார், உயர்ந்தவராக இருந்தார். ஆக, உயர்ந்தவர் என்றால் முற்றிலும் மிகப்பெரியவராக இருந்தார் என்பதல்ல. அப்படியோ பெரியவராக இருந்ததில்லை இல்லையா? பெரியவர் என்றால் செய்கிற காரியங்களில் பெரியவராக இருந்தார். அவர் நல்ல காரியங்கள் செய்துள்ளார். அதனால் அவரை அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். அவருக்கு அனைவரும் மகிமை செய்கின்றனர். ஆக, மனிதர்களின் சரித்திரத்திலும் என்ன விஷயங்கள் வருகின்றனவோ, அதாவது இன்னார் இந்த நல்ல காரியம் செய்தார் என்றால் அதன்படி அவருக்கு மகிமையும் பாடப்படுகின்றது. ஆக, பரமாத்மாவுக்கும் இவ்வளவு மகிமை உள்ளதென்றால், அவரும் நமக்காக ஏதோ காரியம் செய்திருப்பார் இல்லையா? மற்றப்படி அவர் உயர்ந்த இடத்தில் அமர்ந்துள்ளார், அவருடைய சக்தி நடைபெற்றுக் கொண்டே உள்ளது, அல்லது அவருடைய இந்த அனைத்துக் காரியங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன என்பதில்லை. மனிதர்களை அந்த மாதிரி உயர்ந்தவர்களாக ஆக்கி யிருக்கிறார். அதனால் அவருக்கு மகிமை உள்ளது. ஆக, இப்போது பரமாத்மாவின் மகிமை மற்றும் பரமாத்மாவின் நல்ல காரியங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்படி தர்ம பிதாக்களும் கூட வந்துள்ளனர். அவர்களுடைய மகிமை பாடப்பட்டுள்ளது. குருநானக் தேவ், கிறிஸ்து, புத்தர் முதலானவர்கள் கூட அவர் (தந்தையின்) பக்கமாக சமிக்ஞை காட்டியுள்ளனர் இல்லையா? ஆக, இவை அனைத்தும் தெளிவான விஷயங்கள். இவற்றைப் புரிந்து கொண்டு புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். மேலும் பாபா என்ன கட்டளை இடுகிறாரோ, - அதாவது என்னை நினைவு செய்யுங்கள், மற்றும் தங்களின் கர்மங்களை நல்ல பவித்திரமாக வையுங்கள். அப்போது அவரிடமிருந்து இந்த சொர்க்கத்தின் அதிகாரம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். நீங்கள் அப்படியும் சில கர்மங்கள் செய்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த உங்களுடைய கர்மங்கள் தவறாக ஆகிக் கொண்டே செல்கின்றன. அதன் மூலம் உங்களுடைய துக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது. அதனால் பாபா சொல்கிறார், இப்போது புரிந்து கொண்டு செய்யுங்கள். நான் என்ன ஞானம் தருகிறேனோ, அதைப் பெற்றுக் கொண்டு நல்லபடியாகச் செய்யுங்கள். அப்போது உங்களுடைய செயல்கள் சரியாக இருக்கும். மேலும் அதன் ஆதாரத்தில் நீங்கள் சுகமாக இருப்பீர்கள். தங்களின் செயல்களினால் தான் நல்லவராவதும் கெட்டுப் போவதும் நடக்கின்றது. அதை நாம் என்ன செய்வது, எப்படி ஆக்குவது என்பதன் புரிதல் நமக்கு வேண்டும். அந்தப் புரிதலை (அறிவை) அவர் இப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதன் படி நடக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களைப் புரிந்து கொண்டு தனது புருஷார்த்தத்தை அதுபோல் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பாருங்கள், எவ்வளவு எளிமையான, சகஜமான விஷயம்! இதற்காக மனிதர்கள் எவ்வளவு வேத-சாஸ்திரங்கள், கிரந்த-புராணங்கள், மேலும் எவ்வளவு ஹடயோக, பிராணாயாமம் முதலானவற்றைச் செய்கின்றனர்! இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் பாபா தெளிவாகப் புரிய வைக்கிறார். நடப்பது அனைத்தும் கர்மத்தினால் தான். ஆனால் கர்மத்தை நன்கு சீர்திருத்திக் கொண்டு செல்லுங்கள். அதை சீர்திருத்துவது எப்படி என்பதைப் புரிய

வைக்கிறார். அதற்காக நீங்கள் ஒன்றும் வித்வான், பண்டிதர் அல்லது ஆச்சாரியாராக ஆக வேண்டிய விஷயம் எதுவும் கிடையாது. நீங்கள் உங்களுடைய கர்மங்களைத் தூய்மையாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தூய்மை (பவித்திரதா) என்பது என்ன - அதை பாபா அமர்ந்து புரிய வைக்கிறார் - நீங்கள் எனது நினைவினாலன்றி பவித்திரமாக ஆகவே முடியாது. நீங்கள் யாராவது தேவதையை நினைவு செய்யலாம். யாருடைய நினைவினாலும் நீங்கள் பவித்திரமாக ஆக முடியாது. பாவங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்குவதற்கான பலம் என்னிடம் உள்ளது. அதனால் பாபா சொல்கிறார், எதுவரை என்னோடு தொடர்பு இல்லையோ, அதுவரை பாவனமாக முடியாது. எப்படி மின்விளக்குகளின் தொடர்பு மெயின் பவர் ஹவுஸோடு உள்ளது இல்லையா? அங்கிருந்து தொடர்பு இல்லை என்றால் மின்விளக்கில் ஒளி இருக்காது. அந்த சக்தி வராது. இதே போல் உங்களுடைய தொடர்பு என்னோடு இருக்க வேண்டும். நான் தான் மெயின் பவர் ஹவுஸ் என்றால் அதனுடன் தொடர்பு வேண்டும் இல்லையா? அதனுடன் தொடர்பு இல்லை என்றால் உங்களுக்கு சக்தி கிடைக்காது. சக்தி கிடைக்கவில்லை என்றால் பாவங்கள் பஸ்மமாகாது. பாவங்கள் பஸ்மமாகவில்லை என்றால் நீங்கள் முன்னேறிச் செல்ல முடியாது. அதனால் தான் சொல்கிறார், என்னோடு யோகம் வையுங்கள் என்று. என்னாலன்றி உங்களுக்கு கதி-சத்தி கிடைக்க முடியாது. நல்லது -

**இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு அன்பு
நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஓம் சாந்தி.**

**வரதானம் : யக்ஞ சேவை மூலம் அனைத்துப் பிராப்திகளின்
பிரசாதம் (வரம்) பெறக்கூடிய ஆல்ரவுண்ட் சேவாதாரி ஆகுக.**

சங்கமயுகத்தில் ஆல்ரவுண்ட் சேவைக்கான வாய்ப்பு கிடைப்பது - இதுவும் டிராமாவில் ஒரு லிஃப்ட் ஆகும். யார் அன்போடு யக்ஞத்தின் ஆல்ரவுண்ட் சேவை செய்கின்றனரோ, அவர்களுக்கு சர்வ பிராப்திகளின் பிரசாதம் தானாகவே பிராப்தியாகும். அவர்கள் தடைகளற்று இருப்பார்கள். ஒரு முறை சேவை செய்தால் ஆயிரம் தடவை சேவைக்கான பலன் பிராப்தியாகி விட்டது. சதா ஸ்தூல, சூட்சும நங்கூரம் இடப்பட்டிருக்க வேண்டும். யாரையாவது திருப்திப் படுத்துவது என்பது அனைத்திலும் பெரிய சேவையாகும். விருந்தாளியை உபசரிப்பது அனைத்திலும் மிகப்பெரிய பாக்கியமாகும்.

**கலோகன் : (ஆத்மாவின்) சுயமரியாதையில் நிலைத்திருப்பீர்களானால்
அநேக விதமான அபிமானங்கள் தானாகவே முடிந்து போகும்.**